

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)
SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)
SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant Emilia Bieńczak

w sprawie **R.K.**

w przedmiocie wyroku łącznego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 lipca 2023 r.,

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

kasacji Prokuratora Generalnego wniesionej na niekorzyść skazanego od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie z dnia 11 maja 2022 r., sygn. akt II K 111/22,

**uchyła zaskarżony wyrok łączny w części dotyczącej
orzeczenia o karze łącznej ograniczenia wolności i w tym zakresie
przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-
Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie z dnia 10 lutego 2020 r., sygn. III K 14/20 R.K. został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. na karę roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na

obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie z dnia 12 sierpnia 2020 r., sygn. III K 645/20 R.K. został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. na karę roku ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie wyrokiem łącznym wydanym w dniu 11 maja 2022 r., sygn. II K 111/22 na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed 24 czerwca 2020 r.) połączył jednostkowe kary ograniczenia wolności orzeczone we wskazanych wyrokach i orzekł karę łączną 2 lat ograniczenia wolności.

Wyrok uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego.

Od tego wyroku kasację na niekorzyść skazanego, w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej ograniczenia wolności, wniósł Prokurator Generalny. W kasacji zarzucił rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego – art. 86 § 3 k.k., polegające na zaniechaniu określenia wobec skazanego na nowo wymiaru nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne albo wysokości potrąceń wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym na cel społeczny, w sytuacji połączenia jednostkowych kar ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 10 lutego 2020 r., sygn. III K14/20, z dnia 12 sierpnia 2020 r., sygn. II K 645/20 i wymierzenie kary łącznej 2 lat ograniczenia wolności, co skutkowało niemożnością wykonania tej kary i wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 86 § 3 k.k. sąd wymierzając karę łączną ograniczenia wolności, określa na nowo obowiązki lub wymiar potrącenia, o których mowa w art. 34 § 1a k.k., a także może nałożyć na sprawcę obowiązki wymienione w art. 72 § 1

pkt 2-7a k.k., jak również orzec świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 k.p.k. Wskazany przepis zobowiązuje zatem sąd w płaszczyźnie wymiaru kary łącznej ograniczenia wolności do ukształtowania na nowo formy w jakiej kara ta ma być wykonywana oraz rozmiaru towarzyszących temu obowiązków. Sąd pierwszej instancji postąpił wbrew temu obowiązkowi, ponieważ poprzestał jedynie na określeniu wysokości tej kary, nie rozstrzygając, czy jej wykonanie ma nastąpić w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, czy też w formie potrąceń wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym na wskazany cel społeczny. Uchybienie to miało charakter rażący, ponieważ brak obligatoryjnego rozstrzygnięcia o sposobie wykonywania kary uczynił orzeczoną karę łączną ograniczenia wolności niewykonalną.

Uznając zasadność zarzutu kasacji, należało zaskarżony wyrok uchylić w części orzeczenia o karze i sprawę w tym zakresie przekazać Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie do ponownego rozpoznania, w trakcie którego – orzekając w przedmiocie kary łącznej ograniczenia wolności – Sąd powinien uwzględnić wywody poczynione w tym uzasadnieniu.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

(J.D.)

[ał]